

TRYGG

|

NORSK SKISKYTING

Innhold

1. INNLEDNING.....	3
2. ANVENDELSE OG OMFANG	4
3. UAKSEPTABEL OPPFØRSEL	5
Mobbing.....	5
Vold og trusler (fysiske og psykiske).....	5
Rasisme og diskriminering	6
Seksuell trakassering og overgrep	7
4. FOREBYGGENDE TILTAK.....	8
5. HÅNDTERING AV HENDELSER.....	11
Mobbing:.....	11
Vold og trusler (fysiske og psykiske).....	12
Rasisme og diskriminering	15
Seksuell trakassering og overgrep	18
6. VARSLING	22
7. RAPPORTERING.....	24
8. KONTAKTPERSONER.....	24
Kilder.....	25

1. INNLEDNING

I Norsk skiskyting står trygghet og trivselen til alle deltakere i sentrum. Dette dokumentet bygger på retningslinjene fra både Det internasjonale skiskytterforbundet (IBU) og Norges Idrettsforbund (NIF), og beskriver hvordan vi skal sikre at alle – spesielt våre yngste deltakere – opplever en trygg og sikker tilværelse i norsk skiskyting.

Formål

Formålet med dette dokumentet er å tydeliggjøre våre forpliktelser og tiltak for å fremme et trygt og sunt miljø for alle barn som deltar i skiskyting i Norge. Ved å følge retningslinjene og beste praksis fra IBU og NIF, ønsker vi å skape en kultur der respekt, trygghet og velferd prioriteres for våre yngste medlemmer.

Vi har utviklet en omfattende strategi som inkluderer:

- **Forebygging og bevisstgjøring:** Gjennom god informasjon og fokus rettet mot både barn og voksne, vil vi sikre at alle er klar over de retningslinjer og praksiser som fremmer barns sikkerhet og trivsel.
- **Rapportering og respons:** Etablering av klare rutiner for rapportering av bekymringer og hendelser som involverer barn, samt prosedyrer for rask og effektiv håndtering av disse.
- **Kontinuerlig forbedring:** Vi vil kontinuerlig evaluere og forbedre våre tiltak og prosedyrer for å sikre at vi alltid opprettholder de høyeste standardene for alle involverte når det kommer til sikkerhet og trivsel.

Alle medlemmer av norsk skiskyting, inkludert utøvere, trenere, funksjonærer og frivillige, har et felles ansvar for å opprettholde et trygt miljø. Dette inkluderer å følge retningslinjene som er beskrevet i dette dokumentet, og å bidra til en kultur der alle barn føler seg trygge og respekterte.

Disse retningslinjene gir et grunnlag for et trygt miljø i skiskyting for alle utøvere, funksjonærer og ansatte, og også for de frivillige. Den har også som mål å sikre at uavhengig av alder, evne eller funksjonshemming, kjønn, rase, religion eller tro, kjønn eller seksuell orientering, kultur eller sosioøkonomisk bakgrunn, har hvert medlem av skiskytterfamilien et morsomt og trygt miljø, med like muligheter.

Ved å implementere disse retningslinjene, er vårt mål å sikre at norsk skiskyting er en trygg, inkluderende og støttende arena for alle. Sammen skal vi arbeide for å opprettholde de høyeste standardene for trygghet og velferd, slik at alle involverte kan oppleve gleden ved skiskyting i et trygt miljø.

2. ANVENDELSE OG OMFANG

1. Disse retningslinjene gjelder for alle personer og alle regionale/lokale organisasjoner (inkludert kretser, klubber, lag, skoler, organiseringskomiteer etc.) som arbeider i skiskyting, anerkjent av Norges Skiskytterforbund (NSSF).
2. Disse retningslinjene skal gjelde for alle sikkerhetsbrudd enten etter eller før implementeringen av denne strategien, uavhengig av datoen for forekomsten av slik overtredelse.
3. Hver person i norsk skiskyting skal ha en omsorgsplikt til å beskytte velferden til andre personer, inkludert alle utøvere, spesielt barn.
4. Hver person skal automatisk være bundet av, og være pålagt å overholde, disse retningslinjene og alle de påfølgende retningslinjer laget som følge av disse, i kraft av sin deltakelse og involvering i skiskyting.
5. Selv om NSSF skal gjøre sitt beste for å fremme, informere og utdanne alle involverte om disse retningslinjene, er det også det personlige ansvaret til hver person å gjøre seg kjent med disse retningslinjene, inkludert hva som utgjør uakseptabel oppførsel og å overholde anbefalingene og kravene fastsatt i disse retningslinjene. Involverte personer bør også være klar over at uakseptabel oppførsel også kan utgjøre en kriminell handling og/eller et brudd på andre gjeldende lover og forskrifter.
6. NSSF eller de utnevnte sikkerhetsansvarlige ved NSSF skal være de ansvarlige kontaktpersonene for å motta/rapportere varslinger ved uønskede hendelser.
7. Den videre behandlingen skal følge NSSFs vedtatte varslingsrutiner og håndteres iht. gjeldende retningslinjer.

3. UAKSEPTABEL OPPFØRSEL

I idrett er det avgjørende å opprettholde et miljø som fremmer respekt, trygghet og trivsel for alle deltakere. Uakseptabel oppførsel, inkludert mobbing, trakassering, vold og diskriminering, undergraver disse verdiene og har ingen plass i noen idrettssetting. Alle utøvere, trenere, frivillige og tilskuere har et ansvar for å bidra til et positivt og inkluderende miljø hvor alle kan føle seg trygge og verdsatt.

Dette kapitlet beskriver de typer oppførsel som anses som uakseptable. Det er viktig å merke seg at punktene under ikke er uttømmende; enhver handling som skader, trakasserer eller diskriminerer andre, vil bli betraktet som uakseptabel. Vårt mål er å sikre at alle deltakere kan nyte idretten på en trygg og respektfull måte.

Mobbing

Mobbing er en negativ handling fra en eller flere, rettet mot en annen. Denne negative handlingen gjentas, foregår over tid, og kan på denne måten bli en systematisk krenkelse. Mobbing kan inkludere handlinger som å komme med trusler, spre rykter eller usannheter, angripe noen fysisk eller verbalt og bevisst ekskludere noen. Mobbing kan også foregå på nett via sosiale medier og på telefon. Det er den som blir mobbet som har rett til å definere om en har blitt utsatt for en krenkelse, og det er treneres og lederes ansvar å ta denne opplevelsen på alvor.

Vold og trusler (fysiske og psykiske)

Vold og trusler er definert i straffeloven, og disse definisjonene ligger også til grunn for forståelsen om hva som er straffbart etter idrettens lov- og regelverk. Vold kan defineres som «enhver handling rettet mot en annen person, som skader, smerter, skremmer eller krenker, får den personen til å gjøre noe mot sin vilje eller å slutte å gjøre noe den vil». Å slå, sparke, gi juling, ta kvelertak, vri armen, holde fast og dytte er vold. Men voldshandlingene trenger ikke kun bestå av slag og knyttnever. Det innebærer også bruk av makt, tvang og trusler.

Vold som medfører en krenkelse av kroppens integritet uten å skade den vesentlig kalles i straffeloven for kroppskrenkelse. Eksempler kan være slag og spark som medfører rødhet, mindre hevelse, blåmerke eller andre små skader som går over. Medfører volden eller maktbruken skade av mer alvorlig eller varig karakter, kan det rammes av bestemmelsen om kroppsskade i straffeloven. Kroppsskade omfatter bl.a. bruddskader, bevissthetstap, hjernerystelser, smerter etter kraftig kvelertak, sår som må sys, skader som gir varig mèn eller fører til sykmelding.

En trussel er straffbar dersom det ved ord eller handling trues med straffbar adferd på en slik måte at trussel er egnet til å fremkalle alvorlig frykt. Dette gjelder for eksempel ved trussel om vold. Det kan også inkludere andre uønskede handlinger som innestengelse, isolasjon, verbale overgrep, ydmykelser eller annen behandling som kan redusere følelsen av identitet, verdighet og selvfølelse.

Dersom trusler omhandler mottakers hudfarge, etniske opprinnelse, religion/livssyn, seksuelle orientering eller funksjonsevne, skal den straffes strengere.

Selv om det kanskje ikke direkte kan knyttes til vold og trusler, må også manglende omsorg og uaktsom oppførsel nevnes her. Dette spiller nok mer på det psykiske aspektet. Omsorgssvikt er når en person som har ansvar for andre, unnlater å gi nødvendig omsorg, noe som kan føre til skade eller fare for skade. Dette kan være både fysisk, følelsesmessig og psykologisk, og inkluderer unnlattelse av å beskytte spesielt barn mot fare. Uaktsomhet er når en handling eller unnlattelse påvirker sikkerheten og helsen til en person. Eksempler kan være feil treningsmetoder, manglende hensyn til kosthold og restitusjon, ikke gi et trygt treningsmiljø, og ikke sikre at utstyr er av god kvalitet og standard.

Rasisme og diskriminering

Likestillings- og diskrimineringsloven forbyr diskriminering. Forbudet gjelder på alle samfunnsområder, også innenfor idretten. Diskriminering vil si at noen blir behandlet dårligere enn andre, uten at denne forskjellsbehandlingen er saklig, nødvendig eller forholdsmessig. For at noe skal være diskriminering, må forskjellsbehandlingen ha sammenheng med ett eller flere av diskrimineringsgrunnlagene: kjønn, graviditet, permisjon ved fødsel eller adopsjon, omsorgsoppgaver, etnisitet, religion, livssyn, funksjonsnedsettelse, seksuell orientering, kjønnsidentitet, kjønnsuttrykk, alder og andre vesentlige forhold ved en person, eller kombinasjoner av disse grunnlagene. Med etnisitet menes blant annet nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge og språk.

Rasediskrimineringskonvensjonen definerer uttrykket «rasediskriminering» som «enhver forskjellsbehandling, utestengning, begrensning eller begunstiging på grunn av rase, hudfarge, avstamning eller nasjonal eller etnisk opprinnelse som har som formål eller virkning å oppheve eller svekke anerkjennelsen, nytelsen eller utøvelsen av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, på like vilkår, innenfor det politiske, økonomiske, sosiale og kulturelle området, eller innenfor andre områder av det offentlige liv». Det avgjørende for om noe skal anses som rasediskriminering/rasisme er konsekvensen for den som blir utsatt for det, og ikke om ytringen/handlingen er rasistisk motivert.

Hatefulle ytringer, som omfatter grovere former for rasisme og diskriminering, er straffbart. Straffeloven definerer hatefulle ytringer som «det å true eller forhåne noen, eller fremme hat, forfølgelse eller ringeakt overfor noen på grunn av deres a) hudfarge eller nasjonale eller etniske opprinnelse, b) religion eller livssyn, c) homofile orientering, eller d) nedsatte funksjonsevne».

Straffelovens definisjon ligger også til grunn for hva som er straffbart etter idrettens lov- og regelverk. Rasistiske eller diskriminerende ytringer/handlinger som skjer i kombinasjon med vold/trusler er straffbart.

Seksuell trakassering og overgrep

Seksuell trakassering er seksuell oppmerksomhet som er uønsket og plagsom for den det rammer. Det er opplevelsen hos den som blir utsatt for handlingen, og ikke intensjonen til den som utfører handlingen, som avgjør om det er seksuell trakassering.

Seksuelle overgrep er seksuelle handlinger utført mot noen som ikke gir eller er i stand til å gi samtykke. Eksempler på straffbare handlinger er:

- Voldtekt
- Berøring av kjønnsorganer og bryst
- Å ta, lagre eller formidle seksualiserte bilder
- Seksualiserte handlinger overfor barn under 16 år er i utgangspunktet alltid straffbart.

4. FOREBYGGENDE TILTAK

I det følgende kapitlet vil vi gå gjennom viktige forebyggende tiltak for å unngå uønsket oppførsel i idretten. Disse tiltakene er utformet for å skape et trygt og inkluderende miljø for alle deltakere. Ved å implementere disse strategiene kan vi minimere risikoen for trakassering, mobbing og annen uakseptabel atferd. Det er essensielt at alle trenere, ledere, frivillige og utøvere er kjent med og følger disse retningslinjene for å sikre en positiv opplevelse for alle involverte.

Politiattestordningen

Alle med oppgaver i idretten som innebærer et tillits- eller ansvarsforhold overfor mindreårige eller personer med utviklingshemming, skal fremvise en gyldig politiattest (barneomsorgsattest). Dette er en forutsetning for at vi skal kunne ha en trygg idrett og oppnå idretts glede for alle. De som har merknader på sin politiattest skal ikke ha slike oppgaver i idretten. Dette gjør vi for å hindre at personer som tidligere har begått alvorlige lovbrudd, skal kunne gjøre nye lovbrudd i idretten.

Trenerattesten

Barn og unge skal oppleve idretts glede i et trygt miljø. Trenerattesten gir deg et godt utgangspunkt for å lykkes som trener, slik at utøverne møter et mer helhetlig kvalitetstilbud uavhengig av trener, idrett eller klubb.

Trenerattesten tar deg gjennom de viktigste oppgavene og forventningene som stilles til deg som trener, og kommer i tre versjoner – én for trenere i barneidretten, én for trenere i ungdomsidretten og én for trenere i voksenidretten.

Forebygging av mobbing

Skap en trygg atmosfære:

For å forhindre mobbing må voksne sikre en trygg og forutsigbar atmosfære for barn. Snakk kontinuerlig med barna om empati, respekt og sosiale ferdigheter fra tidlig alder.

Styrk barns sosiale ferdigheter:

Gi barna verktøy som refleksjonsevne, forståelse av følelser og sosial kompetanse. Dette hjelper dem å håndtere konflikter og bygge varige vennskap.

Vær gode rollemodeller:

Foreldre/foresatte og trenere/ledere bør være gode forbilder ved å snakke positivt om andre, være inkluderende og vise medmenneskelighet. Unngå negativ prat foran barna og lær dem konfliktløsning og å uttrykke følelser.

Engasjer hele samfunnet:

Forebygging av mobbing krever samarbeid. Dette gjelder eksempelvis at både skole, hjem og idrettslaget blir involvert. Sammen må man arbeide for å fremme vennskap og inkluderende fellesskap.

Konkrete tiltak:

Bli kjent med andre foreldre/foresatte og diskuter mobbing.

Snakk om god oppførsel på nettet og respekter andres grenser.

Inkluder alle barn.

Informer barna om at mobbing har alvorlige konsekvenser.

God praksis og dårlig praksis for å unngå uakseptabel oppførsel

Under følger to lister som er nyttig med tanke på å forebygge for uakseptabel oppførsel. Den første er en oversikt over det som regnes som god praksis og den siste viser eksempler på dårlig praksis:

Modell for god praksis

- Alle utøvere behandles likt og med verdighet og respekt.
- God praksis fremmes for å redusere muligheten for misbrukssituasjoner.
- De arbeider alltid i et åpent miljø (f.eks. unngår private eller uobserverte situasjoner og oppmuntrer til åpen kommunikasjon uten hemmeligheter).
- De gjør opplevelsen av skiskyting morsom og hyggelig og fremmer rettferdighet.
- De tar nødvendige skritt hvis de observerer/merker en hendelse eller mottar noen rapport/klage om mobbing.
- De er fremragende rollemodeller, som eksempelvis ikke bærer, røyker eller drikker alkohol i selskap med unge mennesker.
- De setter alltid utøverens velferd først, foran seier; utøverens velferd er viktigst.
- De bygger et balansert forhold basert på gjensidig tillit, som gir unge mennesker mulighet til å delta i beslutningsprosessen.
- De, sammen med hver trener, frivillig, funksjonær og ansatt, reflekterer kontinuerlig over egen praksis for å sikre utøverens trygghet og velferd til enhver tid.
- De holder seg oppdatert med tekniske ferdigheter i forhold til coaching/andre kvalifikasjoner.
- De er klar over makten en trener, frivillig eller funksjonær utvikler med deltakere i skiskyting og unngår enhver upassende eller intim interaksjon.
- De gir alltid entusiastisk og konstruktiv tilbakemelding i stedet for negativ kritikk.
- De fremmer god sportsånd, oppmuntrer utøvere til å være hensynsfulle overfor sine jevnaldrende, funksjonærer og frivillige og ved å være beskjedne i seier og raus i nederlag.
- De unngår unødvendig fysisk kontakt med utøvere, spesielt barn. Der noen form for manuell/fysisk støtte er nødvendig, bør det gis åpent og med samtykke fra utøveren. Fysisk kontakt kan være passende når nødvendig i sporten, så lenge det verken er påtrengende eller forstyrrende og utøverens samtykke er gitt.
- De innhenter skriftlig foreldresamtykke for alle betydelige reiseordninger, inkludert overnattingsordninger.

- Hvis blandede lag skal reise bort, er utøverne, spesielt barn, alltid ledsaget av en mann og en kvinne.
- De bruker sosiale medier på passende måte og følger gjeldende retningslinjer.
- De tar alle bekymringer alvorlig og rapporterer enhver bekymring relatert til utøverens sikkerhet umiddelbart.
- De varsler hvis utøverens velferd eller sikkerhet blir kompromittert.
- De hjelper NSSF med å jobbe mot å utrydde trakassering og misbruk av utøvere i skiskyting.

Dårlig praksis som ikke bør tillates og/eller rapporteres umiddelbart

- Tilbringe mer enn nødvendige mengder tid alene med en utøver.
- Ta en utøver, spesielt barn, til ditt hjem hvor de vil være alene med deg.
- Ta noen barn alene i en bil med deg (med mindre det er en nødsituasjon eller forhåndsgodkjent av foreldrene på forhånd).
- Ved reise, å gå inn på et utøverrom, spesielt rom til barn, uten en annen voksen i en ansvarsposisjon (med mindre det er en nødsituasjon), eller invitere en utøver, spesielt et barn, til ditt rom.
- Dele et rom med en utøver, spesielt et barn.
- Engasjere seg i grove, fysiske eller seksuelt provoserende spill.
- Tillate eller delta i upassende berøring av noen form.
- Komme med seksuelt kommentarer til utøverne, spesielt til barn, selv når det er ment som humor.
- Tillate utøvere, spesielt barn, å bruke upassende språk uten å utfordre det.
- Kommunisere direkte med et barn uten foreldrenes viten, dette inkluderer telefonering, teksting og e-post.
- Få en utøver til å gråte som en form for kontroll.
- Delta i, eller tillate, oppførsel som skremmer, ydmyker eller demoraliserer en utøver eller påvirker deres selvfølelse.
- Ikke handle ved anklager gjort av en utøver eller ikke registrere det eller ikke etterforske det eller ikke handle på det.
- Dusje med en utøver, spesielt barn.
- Utføre oppgaver av personlig karakter som utøveren kan gjøre selv.
- Engasjere seg i et seksuelt forhold med noen under 18 år som du har ansvar for – dette vil være en disiplinærforseelse.
- Engasjere seg i seksuelle forhold med noen under den lovlige alderen. Dette er en kriminell handling og bør umiddelbart rapporteres til politiet.

5. HÅNDTERING AV HENDELSER

I dette kapittelet vil vi ta for oss hvordan man håndterer hendelser knyttet til mobbing og annen uakseptabel oppførsel i idretten. Å håndtere slike hendelser på en effektiv og ansvarlig måte er avgjørende for å opprettholde et trygt og inkluderende miljø for alle deltakere. Vi vil beskrive konkrete trinn og prosedyrer for å adressere og følge opp situasjoner der mobbing, trakassering, vold eller annen uakseptabel atferd oppstår, samt gi råd om hvordan man kan gi støtte til både de som blir utsatt og de som utøver denne oppførselen. Ved å følge disse retningslinjene kan trenere og ledere bidra til å skape en tryggere og mer positiv idrettsopplevelse for alle.

Mobbing:

Mobbing kan skje overalt, også i din klubb, selv når du ikke legger merke til det. Når du ser eller får vite om mobbing, skal du reagere. Du kan ikke være nøytral til mobbing: Hvis du ikke reagerer når du ser det, bidrar du til mobbingen. Si tydelig til utøverne dine at mobbing ikke er akseptert i idretten. Utøverne dine skal føle seg trygge på at de kan ta opp mobbing med deg som trener/leder.

Trenere og ledere kan også mobbe utøvere og hverandre. Diskuter med de andre trenerne og lederne i laget/klubben hvordan dere kan forebygge mobbing. Idretten skal ha nulltoleranse for mobbing. Det betyr at du som trener/leder skal reagere med en gang du ser eller får vite om mobbing. Du har også et ansvar for at mobbing ikke skjer i laget/klubben/gruppen din uten at du merker det.

Det følgende er en rådgivende mal for hvordan du kan ta opp konkrete tilfeller av mobbing i laget/klubben. Den er en forenklet versjon av en mal for rektorer og ansatte i grunnskolen, hentet fra Utdanningsdirektoratets hefte "Arbeid mot mobbing".

- Ta tak i mobbesituasjonen med en gang du blir oppmerksom på den!
- Snakk med den som er plaget, for å skaffe informasjon og gi støtte. Husk at den som er mobbet som regel underdriver.
- Hvis det gjelder barn: Snakk med foreldrene til den som er plaget.
- Snakk med den som mobber. Hvis det er flere som mobber, snakk med dem én om gangen. Si fra at mobbing er uakseptabelt og må stoppe umiddelbart. Si fra at du kommer til å ta en ny samtale om 2-4 uker, slik at du er tydelig på at dette blir fulgt opp fra din side.
- Oppfølging. Mobbesituasjonen må følges opp til den stopper helt.
- Søk råd og hjelp hvis du føler du trenger det. Snakk gjerne med lærere eller rektor på skolen/skolene utøverne går på.

Vold og trusler (fysiske og psykiske)

Følgende overordnede prinsipper skal gjelde for håndtering av vold og trusler i idrettssammenheng:

- Alle saker skal tas alvorlig
- Vold og trusler skal alltid få en konsekvens.
- Alle har et ansvar for at idretten følger opp vold og trusler.
- Vold som medfører kroppsskade og grove trusler skal alltid anmeldes til politiet.
- Idretten skal bidra til at politi og rettsvesen håndterer saker som gjelder vold og trusler best mulig, ved å informere politiet om hendelser og om nødvendig selv anmelde.
- Idretten skal aldri fraråde noen å anmelde en sak om vold og trusler til politiet.
- Idretten skal ta vare på de involverte, og legge til rette for at håndteringen av saken ikke fører til unødvendig påkjenning for dem.
- Idretten har et særlig ansvar for at den som har opplevd vold eller trusler opplever trygghet for å kunne fortsette med sin deltagelse i idretten.

Har du opplevd vold eller trusler i idrettssammenheng?

- Ring politiets nødnummer 112 om situasjonen er akutt; hvis du trenger umiddelbar hjelp eller det er alvorlige kroppsskader.
- Snakk med noen du stoler på, og få hjelp til å ta kontakt med politiet og idrettslaget.
- Gi beskjed til styreleder eller daglig leder i idrettslaget ditt, slik at de kan følge opp saken.
- Ved fysisk skade bør du gå til lege. Be legen skrive i journalen hva som har skjedd deg og be om utskrift av journalen som du kan ta med til politiet.
- Idretten oppfordrer alle som opplever vold og trusler om å anmelde dette til politiet. For mer informasjon, se politiet.no eller kontakt politiet på 02800.
 - o Når du anmelder;
 - Bidrar du til å hindre at andre opplever det samme.
 - Bidrar du til at saken blir håndtert på en best mulig måte.
 - Får du flere rettigheter som fornærmet. Se mer her.
 - o Det er viktig for både politiets arbeid og dine rettigheter at du bidrar med god dokumentasjon av saken. Beskriv og ta bilde av skade / trusler, skriv ned hva som har skjedd og når det har skjedd.

Har du sett eller hørt om vold eller trusler?

- Det viktigste du kan gjøre er å hjelpe og støtte den som har blitt utsatt for vold og trusler.
- Ta kontakt med styreleder eller daglig leder i idrettslaget.
- Ta kontakt med politiet på 02800 og rapporter om det du vet, også dersom du er usikker på om det foreligger et lovbrudd. Er situasjonen akutt ringer du politiets nødnummer 112.
- Vær oppmerksom på at du også kan trenge støtte, råd eller veiledning i arbeidet med å hjelpe en person som er utsatt for vold eller trusler. Ikke vær redd for å be om støtte og råd.

Er du representant for et idrettslag, og har mottatt informasjon/varsler om vold eller trusler?

- Sørg for å tilby hjelp til den som har opplevd vold eller trusler.
- Kontakt politiet dersom det er utført vold som har resultert i en kroppsskade, eller det har kommet trusler om å utføre en straffbar handling mot en person, for eksempel vold.
- Kontakt aktuelt særforbund slik at saken også kan vurderes av særforbundet.
- Sørg for at saken blir håndtert i idrettslaget, se råd under.
- Du kan kontakte din lokale idrettskrets eller ditt særforbund for råd og veiledning.

Når og hvordan bør idrettslaget kontakte politiet?

- Ring politiets nødnummer 112 om situasjonen er akutt; hvis du trenger umiddelbar hjelp (f.eks. en pågående slåsskamp) eller det er alvorlig kroppsskader. I andre situasjoner kontakter du politiet ved å ringe 02800.
- Idretten anbefaler alle personer som blir utsatt for vold eller trusler å anmelde dersom man;
 - o blir skadet eller risikerer å ha behov for medisinsk behandling.
 - o blir redd for å oppsøke idretten / den aktuelle idrettssituasjonen.
 - o er redd for at vold/trusler skal fortsette.
- Idrettslaget bør gjøre det enklere for personer å anmelde, for eksempel ved å følge personen på politikontoret, hjelpe til med å sørge for dokumentasjon ol.
- Anmeldelse er også et viktig preventivt tiltak, det gir den fornærmede bedre rettigheter, og det gir politiet anledning til å vurdere om det har skjedd noe straffbart. En anmeldelse kan også gjøre det enklere å få dokumentert en sak i NIFs domsutvalg.
- Idrettslag skal selv anmelde forholdet dersom saken gjelder en kroppsskade eller grove trusler, det er åpenbart hva som har skjedd og personen som er fornærmet ikke selv har anmeldt.
 - o Dersom idrettslaget er usikker på hva som har skjedd, usikker på om det allerede er anmeldt, eller av annen grunn er usikker på om de skal anmelde, anbefaler vi idrettslaget å kontakte politiet og informere om det idrettslaget vet om saken. Politiet kan gi råd om videre håndtering.

Saksgang i idrettslaget

Det er hovedstyret i idrettslaget som behandler og gjør vedtak i idrettslagets håndtering av saken, ikke gruppestyret (fotballgruppa, skigruppa, etc.). I tillegg bør alle saker som gjelder brudd på en idretts sanksjons- eller kampreglement meldes til relevant organ i særforbundet.

Som i andre saker skal styrets medlemmer vurdere sin habilitet, og dette bør fremkomme av relevante protokoller. Alle saker skal følges opp, uavhengig av om saken blir/er behandlet av politiet. Dette gjelder både om noen blir dømt i saken, eller om saken ender med for eksempel frifinnelse eller henleggelse.

Styret bør peke ut to personer i styret som er saksansvarlige. Mens en sak er under behandling av politi eller rettsvesen, skal idrettslaget: Vurdere om saken skal meldes inn til NIFs domsutvalg for suspensjon av involverte. Sjekke med politiet om idrettslagets behandling av saken kan svekke eller forstyrre politiets behandling. Idrettslaget skal alltid følge en oppfordring fra politiet om å avvente politiets håndtering.

De saksansvarlige bør ha separate møte med de involverte, og vurdere om det skal hentes inn annen informasjon. På bakgrunn av dette lager de et forslag til styrets konklusjon i saken.

Møter med involverte bør skje i denne rekkefølge: 1) varsler, 2) fornærmet, 3) den som skal ha utført handlingen. Den som skal ha utført handlingen skal få vite hva vedkommende skal ha gjort, mot hvem, og få komme med sin versjon/opplevelse av hendelsen.

Idrettslaget kan ta kontakt med den lokale idrettskretsen eller sitt særforbund for råd og veiledning.

I tillegg til eventuell oppfølging fra politi og rettsvesen skal saker som gjelder vold og trusler alltid følges opp med reaksjon fra idretten. Idrettens oppfølging har som mål å ivareta idrettens visjon idretts glede for alle ved at;

- den som har blitt utsatt for vold og trusler skal kjenne seg trygg og ivaretatt i idrettslaget,
- idrettslaget reduserer risikoen for at det skjer nye hendelser av vold og trusler, og
- Idrettslaget kan reagere strengere ved eventuelle nye tilfeller av vold og trusler utført av samme person.

Det skal alltid vurderes om vold og trusler som skjer i idrettslig sammenheng skal sanksjoneres etter NIFs straffebestemmelser, se kapittel 11 i NIFs lov. Hvis det foreligger brudd på NIFs straffebestemmelser skal saken påtales til NIFs domsorgan. NIFs domsutvalg kan blant annet frata en person retten til å være trener/leder/utøver/tillitsvalg i norsk idrett for en gitt periode. Kontakt aktuelt særforbund slik at særforbundet også får vurdert saken.

For hendelser av mindre alvorlig grad, bør som minimum personen få melding om at gjentagelser vil føre til en mer alvorlig reaksjon. En slik advarsel kan ilegges av idrettslaget selv, se NIFs lov § 11-1. Det er styret i idrettslaget eller annet organisasjonsledd i NIF som kan påtale forholdet til NIFs domsutvalg. Dersom det er viktig at en person blir tatt ut av den idrettslige aktiviteten umiddelbart, kan NIFs domsutvalg suspendere vedkommende i påventa av en endelig avgjørelse.

Et idrettslag som vurderer å påtale et forhold til NIFs domsutvalg, bør kontakte idrettskretsen for nærmere veiledning.

Dokumentasjon og sakslogg

Ledelsen i idrettslaget skal alltid opprette en sakslogg når man tar imot meldinger om vold eller trusler. Her loggføres all oppfølging av saken, med dato, tidspunkt og hva som er gjort.

Loggen kan være i denne formen:

- [Dato] [Tidspunkt] X fikk telefon/e-post om saken fra person Y
- [Dato] [Tidspunkt] X snakket med daglig leder om [tema for samtalen]
- [Dato] [Tidspunkt] Daglig leder snakket med person Y [tema for samtalen]
- [Dato] [Tidspunkt] Daglig leder informerte styreleder

Unngå å skrive personopplysninger i loggen.

Målet med loggen er å enkelt kunne gjøre rede for saksbehandlingen i idrettslaget. Dette bidrar til en ryddig saksbehandling, men er også viktig dersom saken blir fulgt opp av politi eller media.

Logg og all saksinformasjon skal håndteres konfidensielt og ikke av flere personer enn det som er nødvendig for å håndtere saken på en forsvarlig måte.

Ta vare på alle involverte:

- Ledelsen i idrettslaget skal ta vare på de involverte, og legge til rette for at håndteringen av saken ikke fører til unødvendig påkjenning for dem.
- Idrettslaget har et særlig ansvar for at den som har opplevd vold eller trusler opplever trygghet for å kunne fortsette med sin deltagelse i idretten.
- Idrettslaget skal også så langt mulig ta vare på den som skal ha utført vold eller trusler.
- Idrettslaget skal prøve å begrense rykter og snakk om de involverte, da dette er en belastning for alle parter.
- Vær oppmerksom på at du som kollega/ lagkamerat også kan trenge støtte, råd eller veiledning i arbeidet med å hjelpe en person som er utsatt for vold eller trusler.
- Husk at pårørende også kan bli utsatt - enten direkte eller indirekte. Pårørende kan også trenge støtte.

Rasisme og diskriminering

Følgende overordnede prinsipper skal gjelde for håndtering av rasisme og diskriminering i idrettssammenheng:

- Idretten skal alltid reagere på rasisme og diskriminering.
- Alle i idretten har et ansvar for å reagere når de ser, hører eller registrerer rasisme og diskriminering. Hvis du ikke reagerer, støtter du i praksis handlingen.
- Det er konsekvensen av handlingen som avgjør om den er rasistisk eller diskriminerende. Det trenger ikke være et rasistisk motiv bak handlingen.
- Alle henvendelser om rasisme og diskriminering skal tas alvorlig.
- Rasisme og diskriminering skal alltid få en reaksjon. Denne vil variere, blant annet etter alvorlighetsgrad og om det er en gjentakelse.
- Idretten skal ta vare på alle involverte, og legge til rette for at håndteringen av saken ikke fører til unødvendig påkjenning for dem som opplever eller rapporterer om rasisme eller diskriminering.
- Idretten har et særlig ansvar for at den som har opplevd rasisme eller diskriminering opplever trygghet for å kunne fortsette med sin deltakelse i idretten.

Har du opplevd rasisme eller annen diskriminering i idrettssammenheng?

- Snakk med noen du stoler på, og få hjelp til å ta kontakt med idrettslaget.
- Gi beskjed til styreleder eller daglig leder i idrettslaget ditt, slik at de kan følge opp saken.
- Når du sier fra om at du er utsatt for rasisme eller diskriminering;
 - o gjør du det mulig for idrettslaget å håndtere saken
 - o bidrar du til å hindre at andre opplever det samme
- Det blir lettere å følge opp saken dersom du har skrevet ned hva som har skjedd, tid og sted, involverte, foranledning og annen informasjon om saken.
- Idretten oppfordrer alle som blir utsatt for lovbrudd i form av diskriminerende eller hatefulle ytringer om å anmelde dette til politiet. For mer informasjon, se www.politiet.no eller kontakt politiet på 02800.
 - o når du anmelder, får du bedre rettigheter som fornærmet.

- Det er viktig for både politiets arbeid og dine rettigheter at du bidrar med god dokumentasjon av saken. Beskriv hendelsen og ta bilde av eventuelle ytringer på internett eller sosiale medier, skriv ned hva som har skjedd og når det har skjedd.
- Trenger du hjelp for å anmelde, kan du kontakte Antirasistisk senter.

Har du sett eller hørt om rasisme eller diskriminering?

- Det viktigste du kan gjøre dersom du har sett eller hørt rasisme, er å reagere.
- Du kan spørre den som fremsatte ytringen «Hva mente du med det?» og være tydelig på at rasisme ikke blir akseptert i idretten.
- Enten reagerer du, eller så støtter du i praksis rasismen.
- Dersom du vet hvem som er blitt utsatt for diskrimineringen eller rasismen, bør du oppfordre vedkommende til også selv å si fra om hva vedkommende er blitt utsatt for. Dersom personen ikke selv vil si fra, bør du likevel gjøre det.
- Det blir lettere å følge opp saken dersom du har skrevet ned hva som har skjedd, tid og sted, involverte, foranledning og annen informasjon om saken.
- Ta kontakt med styreleder eller daglig leder i idrettslaget.

Er du representant for et idrettslag, og har mottatt informasjon/varsler om rasisme eller diskriminering:

- Tilby hjelp til den som har opplevd rasisme eller diskriminering.
- Kontakt politiet dersom saken det gjelder er særlig alvorlig.
- Har hendelsen skjedd i kamp-/konkurransesammenheng, kontakt aktuelt særforbund.
- Sørg for at saken blir håndtert i idrettslaget, se råd under.
- Du kan kontakte din lokale idrettskrets eller ditt særforbund for råd og veiledning.

Saksgang i idrettslaget:

- Det er hovedstyret i idrettslaget som behandler og gjør vedtak i idrettslagets håndtering av saken, ikke gruppestyret (fotballgruppa, skigruppa, etc.).
 - I tillegg bør alle saker som gjelder brudd på en idretts sanksjons- eller kampreglement meldes til relevant organ i særforbundet.
- Som i andre saker skal styrets medlemmer vurdere sin habilitet, og dette bør fremkomme av relevante protokoller.
- Styret bør peke ut to personer i styret som er saksansvarlige. Dette bør være en mann og en kvinne. Dersom en av de saksansvarlige selv har en minoritetsbakgrunn, vil dette være en styrke.
- De saksansvarlige bør ha separate møter med de involverte og vurdere om det skal hentes inn annen informasjon. På bakgrunn av dette utarbeides et forslag til konklusjon i saken, som kan legges frem for styret.
 - Møter med involverte bør skje i denne rekkefølge: 1) varsler, 2) fornærmet (hvis dette er en annen enn varsler), 3) den som skal ha utført handlingen.
 - For at saken skal kunne få konsekvenser for den som skal ha utført handlingen, skal denne få vite hva hen skal ha gjort, mot hvem, og få komme med sin versjon/opplevelse av hendelsen.
- Alle saker skal følges opp, uavhengig av om saken blir/er behandlet av politiet.
- Hvis en sak er under behandling av politi eller rettsvesen, skal idrettslaget vurdere om saken skal meldes inn til NIFs domsutvalg for suspensjon av involverte.

- Idrettslaget kan ta kontakt med den lokale idrettskretsen eller sitt særforbund for råd og veiledning.

Idrettens egne reaksjoner på rasisme og diskriminering:

- I tillegg til eventuell oppfølging fra politi og rettsvesen, skal saker som gjelder rasisme og diskriminering alltid følges opp med en reaksjon fra idretten.
- Hvilken reaksjonsform som er aktuell vil variere i det enkelte tilfelle, avhengig av alvorlighetsgrad, om personen som har fremsatt den rasistiske eller diskriminerende ytringen/handlingen har gjort noe tilsvarende tidligere og liknende. Eksempler på reaksjonsformer:
 - o Idrettslaget gir muntlig beskjed om at «dette gjør du ikke igjen».
 - Dersom vedkommende begår en ny, tilsvarende handling, vil idrettslaget kunne reagere strengere neste gang, for eksempel med en alminnelig disiplinærforføyning.
 - o Idrettslaget ilegger personen en alminnelig disiplinærforføyning i tråd med NIFs lov kapittel 11, for eksempel en irettesettelse.
 - o Idrettslaget påtaler saken til NIFs domsutvalg, som kan ilegge straff etter NIFs lov kapittel 11, for eksempel utelukkelse i en gitt periode. Se også: <https://www.idrettsforbundet.no/tema/juss/nifs-domsutvalg-og-appellutvalg/>
- Idrettens oppfølging og reaksjon på rasisme og diskriminering har som mål å ivareta idrettens visjon idrettsglede for alle, ved at;
 - o den som har blitt utsatt for rasisme eller diskriminering skal kjenne seg trygg og ivaretatt i idrettslaget,
 - o idrettslaget reduserer risikoen for at det skjer nye hendelser av rasisme og diskriminering, både fra samme person og fra andre personer,
 - o idrettslaget kan reagere strengere ved eventuelle nye tilfeller av rasisme og diskriminering utført av samme person,
 - o idrettslaget må være konsekvent i valg av reaksjonsform og eventuell lengde av reaksjonen i sakene om rasisme og diskriminering.

Dokumentasjon og sakslogg:

Ledelsen i idrettslaget skal alltid opprette en sakslogg når man tar imot meldinger om rasisme eller diskriminering. Her loggføres all oppfølging av saken, med dato, tidspunkt og hva som er gjort.

Loggen kan være i denne formen:

- [Dato] [Tidspunkt] Trener X mottok telefon/e-post om saken fra person Y
- [Dato] [Tidspunkt] X snakket med daglig leder om [tema for samtalen]
- [Dato] [Tidspunkt] Daglig leder snakket med person Y om [tema for samtalen]
- [Dato] [Tidspunkt] Daglig leder informerte styreleder

Unngå å skrive navn og andre personopplysninger i loggen.

Målet med loggen er å enkelt kunne gjøre rede for saksbehandlingen i idrettslaget. Dette bidrar til en ryddig saksbehandling, men er også viktig dersom saken blir fulgt opp av politi og/eller media.

Logg og all annen saksinformasjon skal håndteres konfidensielt og ikke av flere personer enn det som er nødvendig for å håndtere saken på en forsvarlig måte.

Ta vare på alle involverte:

- Ledelsen i idrettslaget skal ta vare på de involverte, og legge til rette for at håndteringen av saken ikke fører til unødvendig påkjenning for dem.
- Idrettslaget har et særlig ansvar for at den som har opplevd rasisme eller diskriminering opplever trygghet for å kunne fortsette sin deltakelse i idretten.
- Idrettslaget skal også så langt det er mulig ivareta den som skal ha utført handlingen.
- Idrettslaget skal forsøke å begrense rykter og snakk om saken, da dette er en belastning for alle parter.
- Idrettslaget skal aldri hindre eller fraråde en involvert person å kontakte politi, advokat eller media.
- Den som sier fra om rasisme eller diskriminering skal ikke bli utsatt for negative reaksjoner som følge av dette. Idrettslaget bør forfølge slike reaksjoner som en egen disiplinærsak.

Seksuell trakassering og overgrep

Har du opplevd seksuell trakassering og/eller overgrep i idretten?

- Snakk med noen du stoler på.
 - o Når du forteller om trakasseringen eller overgrepet, kan du bidra til å få slutt på det. Det er også viktig at du sier fra slik at denne personen ikke får anledning til å gjøre det samme med andre.
- Kontakt politi og/eller overgrepsmottak hvis du har blitt utsatt for overgrep.
 - o Politiet: tlf 02800 / politi.no (Du kan be om å få snakke med noen som arbeider med seksuelle overgrep).
 - o Overgrepsmottak: overgrepsmottak.net / dinutvei.no
 - o Du kan be noen du stoler på om å bli med deg til politiet eller overgrepsmottaket.
- Hvis du ikke ønsker eller tør å snakke med politiet eller overgrepsmottaket, finnes det andre som kan gi deg råd, for eksempel:
 - o Helsesøster
 - o Fastlege
 - o Alarmtelefonen for barn og unge (tlf. 116 111)
 - o Landsdekkende telefon for incest- og seksuelt misbrukte (tlf. 800 57 000)
- Ved seksuelle overgrep har du rett til gratis møte med advokat før du avgjør om du vil melde til politiet.
- Si fra til idrettslaget ditt, kontakt styreleder eller daglig leder.
- Hvis du ikke tør eller vil ta kontakt med idrettslaget, kan du kontakte ansvarlig rådgiver i NIF: Håvard B. Øvregård, tlf: 91 77 31 57, e-post: havard.ovregard@idrettsforbundet.no.

Har du hørt om seksuell trakassering og/eller overgrep i idretten?

- Hjelp den som har opplevd trakassering/overgrep.
- Kontakt politiet dersom du vet eller er usikker på om det gjelder et lovbrudd.
- Si fra til ledelsen i idrettslaget.

- Alle har etter loven plikt til å melde fra til politiet dersom dette vil hindre nye overgrep.
- Hvis du ikke tør eller vil ta kontakt med idrettslaget, kan du kontakte ansvarlig rådgiver i NIF: Håvard B. Øvregård, tlf: 91 77 31 57, e-post: havard.ovregard@idrettsforbundet.no.

Har du ansvar i et idrettslag, og har fått informasjon om seksuell trakassering og/eller overgrep?

- Hjelp den som har opplevd trakassering/overgrep.
- Kontakt politiet dersom du vet eller er usikker på om det gjelder et lovbrudd.
- Kontakt idrettskretsen i fylket for hjelp til håndteringen i idrettslaget.
- Sørg for at saken blir håndtert i idrettslaget, se råd under.

Hva skal idrettslaget gjøre når det blir varslet om seksuell trakassering eller overgrep?

- Idrettslaget skal ta alle meldinger alvorlig.
- Meldinger om seksuell trakassering og overgrep skal håndteres av ledelsen (daglig leder/styreleder) i hovedlaget.
- En trener eller tillitsvalgt i idrettslaget som blir kontaktet om en slik sak, skal straks ta dette videre til daglig leder eller styreleder.
- Gjelder det overgrep mot myndig person, skal personen sterkt oppfordres til selv å melde saken til politiet, og gjerne tilby å følge personen til politiet.
- Gjelder det overgrep mot en mindreårig, skal foresatte informeres, og i samråd med disse melde saken til politiet.
- Dersom det mistenkes at foresatte selv har utført seksuelle overgrep mot den mindreårige, bør man kontakte politiet direkte eller barnevernet i kommunen.
- Det er avgjørende at slike saker behandles så raskt som mulig.
- I saker som kan være lovbrudd, skal politiet kontaktes umiddelbart (samme dag) på telefon 112 (akutt) eller 02800.
- Hvis man er i tvil om hva man skal gjøre, skal man kontakte politiet, legge frem saken og be om råd.
- Idrettslaget skal avklare sin oppfølging av slike saker med politiet for å ikke ødelegge for politiets etterforskning.
- I andre saker skal ledelsen håndtere saken så raskt som mulig, og senest innen en uke. For eksempel ved å utnevne saksansvarlige i styret og avtale møte med de involverte.
- Idrettslaget skal aldri hindre eller fraråde noen fra å kontakte politiet.
- Kontakt idrettskretsen i fylket for hjelp til håndteringen i idrettslaget.

Saksgang i idrettslaget:

- Det er hovedstyret i idrettslaget som behandler og fatter vedtak i saken.
- Som i andre saker skal styrets medlemmer vurdere sin habilitet, og dette bør fremgå av relevante protokoller.
- Alle saker skal følges opp, uavhengig av om saken behandles av politiet.
- Dette gjelder både hvis noen blir dømt i saken, eller hvis saken ender med frikjennelse eller henleggelse.
- Styret bør utpeke to personer i styret, helst én av hvert kjønn, som er saksansvarlige.
- Mens saken er under behandling av politi eller rettssystemet, skal idrettslaget:

- Vurdere om saken skal meldes inn til NIFs domsutvalg for suspensjon av involverte.
- Be person(er) som er anklaget for å ha utført seksuell trakassering eller overgrep om å ha en tilbaketrasket rolle til saken er behandlet.
- Vurdere å hente inn ny(e) politiattest(er).
- Saker som ikke er politisaker, eller som er ferdig behandlet av politi/rettssystemet, skal følges opp av hovedstyret ved de saksansvarlige.
- De saksansvarlige bør holde separate møter med de involverte og vurdere om man skal hente inn annen informasjon. På bakgrunn av dette lager de et saksframlegg til styret.
- Idrettslaget oppfordres til å kontakte idrettskretsen for hjelp i slike saker.

Idrettslaget skal føre logg for hver sak:

Ledelsen i idrettslaget skal alltid opprette en sakslogg når de mottar meldinger som gjelder seksuell trakassering eller overgrep. Her loggføres de ulike hendelsene i saken, med dato, tidspunkt og hva hendelsen gjelder.

Loggen kan være i denne formen:

- [Dato] [Tidspunkt] X mottok telefon/e-post om saken fra person Y
- [Dato] [Tidspunkt] X snakket med daglig leder om saken
- [Dato] [Tidspunkt] Daglig leder snakket med person Y
- [Dato] [Tidspunkt] Daglig leder informerte styreleder

Unngå å skrive personopplysninger i loggen.

Målet med loggen er å enkelt kunne gjøre rede for saksbehandlingen i idrettslaget. Dette bidrar til en ryddig saksbehandling internt, men er også viktig dersom saken skulle være alvorlig og senere bli fulgt opp av for eksempel politi eller media.

Logg og all saksinformasjon skal behandles konfidensielt og av så få personer som mulig.

Styret skal sikre at informasjon om saken ikke blir formidlet til andre enn de som trenger det for å behandle saken. I saker som kan gjelde lovbrudd, skal idrettslaget spørre politiet om råd før man informerer andre i gruppa/idrettslaget, for eksempel foreldre/foresatte.

Ryktespredning og snakk gjør politiets etterforskning og idrettslagets behandling vanskeligere, og er en ekstra belastning for de menneskene saken gjelder.

Ta vare på de involverte:

- Ledelsen i idrettslaget skal ta vare på de involverte og legge til rette for at håndteringen av saken ikke fører til unødig påkjenning for disse.
- Idrettslaget har et særlig ansvar for å ta vare på den/de som kan ha opplevd trakassering eller overgrep, og legge til rette for at de skal kunne fortsette i idrettslaget.

Reaksjoner:

- Seksuell trakassering, overgrep og brudd på NIFs retningslinjer mot seksuell trakassering kan sanksjoneres etter NIFs straffebestemmelser.

- Dette innebærer at et idrettslag, eller et annet organisasjonsledd i NIF, kan påtale forholdet til NIFs domsutvalg.
 - Domsutvalget kan suspendere vedkommende i påvente av endelig avgjørelse, og kan etter dette gi en reaksjon som blant annet kan omfatte utestenging fra all deltakelse i norsk idrett.
 - Når det vurderes å påtale et forhold til NIFs domsutvalg, bør man kontakte idrettskretsen for nærmere veiledning.
- Om idrettslaget vil gi andre reaksjoner, bør man kontakte idrettskretsen for råd.

6. VARSLING

I idretten er det avgjørende å ha klare retningslinjer for rapportering og varsling ved uakseptabel oppførsel, som trakassering, diskriminering og mobbing. Et effektivt varslingsystem sikrer at alle utøvere, trenere og støttepersonell har en trygg kanal for å melde fra om uakseptable handlinger uten frykt for gjengjeldelse. Dette bidrar til å fremme en kultur av åpenhet, tillit og respekt i idrettsmiljøet. Gjennom klare og tilgjengelige rapporteringsmekanismer kan vi sammen opprettholde et sunt og trygt miljø for alle involverte i idretten.

Norges Skiskytterforbund har sin egen varslingskanal og sine egne rutiner med tanke på håndtering av varslinger. Disse ligger lett tilgjengelig på forbundets nettsider:

<https://skiskyting.no/norges-skiskytterforbund/varslingskanal/>

På denne varslingskanalen kan man blant annet varsle om mobbing, trakassering, diskriminering og andre kritikkverdige forhold.

Hva bør et varsel inneholde?

Et varsel bør inneholde varslers fulle navn, med mindre du velger å være anonym. Det bør beskrive grunnlaget for observasjon eller bekymring. Dette kan være hva du har sett, opplevd eller observert. Det skal være så konkret som mulig i beskrivelsen og angi tid og sted dersom dette er tilgjengelig.

Et varsel fra en ansatt skal være forsvarlig. Det betyr at det stilles krav til en arbeidstakers fremgangsmåte ved varselet og at det ikke kan varsles om åpenbart feilaktige forhold, eller varsle for å skade.

Til hvem varsler jeg?

I Norges Skiskytterforbund blir varslet tatt imot av en mann og/eller en kvinne. Det er generalsekretær Morten Aa Djupvik og/eller marked- og kommunikasjonssjef Emilie Nordskar.

Hvordan håndteres varsler i NSSF?

Disse grunnleggende prinsippene skal legges til grunn ved håndtering av et varsel:

- Den som varsler skal beskyttes mot gjengjeldelse
- Alle varsler skal tas alvorlig
- Mottaker av et varsel skal alltid sørge for en forsvarlig behandling av saken
- Varslingssaker skal behandles fortrolig. Fortrolighet innebærer i denne sammenheng at identiteten til varsler og den/de det ev. er varslet om, ikke skal gjøres kjent for flere enn det som er nødvendig for den videre behandling av saken

- Den som har varslet skal få bekreftelse på at et varsel er mottatt, og få informasjon om utfallet av saken, med mindre varsler er anonym
- Mottaker av varselet skal foreta nødvendige undersøkelser av varselet snarest mulig og iverksette egnede tiltak på grunnlag av resultatet av sine undersøkelser. Det må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle hvem som skal involveres i den videre behandlingen i saken. Varsler skal gis mulighet til å legge fremme sitt syn på saken, og skal gis mulighet til å la seg bistå av en tillitsperson.

Dersom det igangsettes nærmere undersøkelser av en sak skal den/ de det blir varslet om gjøres kjent med varselet, hvilke opplysninger som er gitt og få muligheten til å komme med sin versjon av saken. Den det er varslet om skal få anledning til å la seg bistå av en person denne har tillit til.

I saker hvor det av hensyn til politietterforskning er viktig at vedkommende det er varslet om ikke gjøres kjent med varslet, vil det ikke bli orientert om varselet.

Dersom utfallet av saken viser at det ikke foreligger kritikkverdige forhold, skal de involverte i saken får tilbakemelding om at saken er avsluttet. Dersom det ikke er funnet kritikkverdige forhold, og den det er varslet om også er gjort kjent med varslingen, gis en tilbakemelding til både varsler og den det er varslet om. Tilbakemeldingen gis så raskt som mulig, og skal gis på en slik måte at den det er varslet om kan oppleve å være fri for mistanke. Dersom den det varsles om ikke har vært involvert i saken og det ikke har fremkommet noe kritikkverdige forhold, vil det i utgangspunktet ikke være naturlig å gi tilbakemelding til vedkommende.

De som har behandlet varselet skal utarbeide en logg i alle saker som de mottar, hvor det fremgår om saken ble behandlet, hvordan den ble behandlet, hvem som deltok og resultatet av varslingen. Logg og øvrige saksdokumenter skal arkiveres og lagres som fortrolig på betryggende måte.

7. RAPPORTERING

Norges Skiskytterforbund har en ambisjon om å kunne rapportere på «Godt styresett». Det er derfor ønskelig å finne noen nøkkeltall som kan benyttes som dokumentasjon på dette. Når det gjelder område «Trygg i norsk skiskyting», så er følgende KPI-er ønskelig:

- Antall rapportere hendelser

8. KONTAKTPERSONER

Detaljer om relevante kontaktpersoner:

Navn: Morten Aa Djupvik
Telefonnummer: 916 83 540
E-post: morten@skiskyting.no

Navn: Emilie A. Nordskar
Telefonnummer: 900 55 379
E-post: emilie.nordskar@skiskyting.no

Ansvar til kontaktpersonene

Kontaktpersonene er de første kontaktpunktene for enhver varslings, enten i form av å motta rapporter eller for å gi støtte til utøverne/ofrene, før eller etter innledning av varselhåndteringen.

Det er derfor viktig at en slik person/personer er godt kvalifisert og trent til å håndtere slike avgjørende ansvar.

Generelt skal rollene og ansvaret til slike kontaktpersoner være å:

- Handle som det innledende kontaktpunktet for enhver involvert for å håndtere et varsel.
- Høre, lytte, og deretter oppmuntre offeret til å sende inn en rapport/offisiell uttalelse.
- Gi mulig støtte til offeret (psykologisk eller fysisk), og andre potensielt berørte individer (lagkamerater, støttepersonell osv.) som kan ha blitt indirekte påvirket av den uakseptable oppførselen, uavhengig av den endelige beslutningen/rapporten/sanksjonene/handlingene tatt mot den anklagede personen/personene.
- Bidra til implementeringen og oppdateringen av disse retningslinjene og andre slike prosedyrer for NSSF.
- Overordnet ansvar for at disse retningslinjene gjøres kjent og formidles til alle involverte i norsk skiskyting..
- Være kjent med de nasjonale/lokale forskriftene på område, spesielt knyttet til NIF og IBU.

Kilder

IBU Safeguarding Policy

Norges Idrettsforbund og spesielt temaet «Trygg idrett».

<https://www.idrettsforbundet.no/tema/tryggidrett/>